

«Ο Desmond που δεν γνωρίζετε είναι αυτός που όχι μόνο μου δίδαξε το επόμενο επίπεδο της σύνθεσης τραγουδιών, αλλά και τόσες πολλές από τις αληθινές πτυχές της φιλίας: την αλήθεια, την τιμή και την αφοσίωση».

—Jon Bon Jovi

«Ξέρει να γράφει μόνο ένα είδος τραγουδιών: επιτυχίες».

—Cher

«Μπορώ να τον περιγράψω μόνο με τρεις λέξεις: Αίμα, ιδρώτας και επιτυχίες».

—Alice Cooper

«Με αγαπώ που έχω γράψει μαζί του».

—Joan Jett

«Την πρώτη φορά που συναντηθήκαμε, γράψαμε το ‘Angel’ σε περίπου μία ώρα και σαράντα πέντε λεπτά. Και δεν λέω μαλακίες. Ο τύπος είναι γαμημένη ιδιοφυΐα».

—Steven Tyler

«Ο Desmond Child φέρνει τα πάνω κάτω. Ως τραγουδιστής, τραγουδοποιός, παραγωγός και οραματιστής έχει αποδομήσει και ανακατασκευάσει το παγκόσμιο μουσικό τοπίο. Είναι ένα ηλεκτρικό φορτίο που συνεχίζει να δίνει φως στη μουσική μας κουλτούρα».

—Emilio Estefan

«Ο Desmond Child και η Diane Warren έχουν κυριαρχήσει ως ο βασιλιάς και η βασίλισσα της ποπ τραγουδοποιίας, δημιουργώντας νούμερο 1 επιτυχίες για πάνω από πενήντα χρόνια. Τώρα, ποιος είναι ο βασιλιάς και ποιος η βασίλισσα... κανείς δεν ξέρει».

—John Stamos

«Desmond Child... παντοτινή απειλή».

—Diane Warren

Σε ηλικία είκοσι δύο ετών, Νέα Υόρκη, 1975

DESMOND CHILD LIVIN' ON A PRAYER BIG SONGS BIG LIFE

ΑΠΟ ΤΟΝ DAVID RITZ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ PAUL STANLEY

Lebee
PUBLICATIONS

Copyright © 2023 by SONS OF DESTON III TRUST & David Ritz

“Midnight Streets” στίχοι στη σελίδα 110 © 1982 της Gypsy Vans Music Company (ASCAP).

“The Truth Comes Out” στίχοι στη σελίδα 121 © 1979 της DESMOBILE MUSIC, INC. / Universal PolyGram International Publishing (ASCAP).

Απόσπασμα από τη σελίδα 160 από το *Face the Music: A Life Exposed*, του Paul Stanley © 2014 από HarperOne.

“Cuba Libre” στίχοι στη σελίδα 275 © 2023 DESTON ANTHEMS / BMG Gold Songs (ASCAP), Sigersongs (ASCAP).

“Lady Liberty” στίχοι στις σελίδες 324–25 © 2018 από DESTON ANTHEMS / BMG Gold Songs (ASCAP).

“Mis Cajas De Cartón” στίχοι στις σελίδες 352–53 και “My Cardboard Boxes” στίχοι στις σελίδες 354–55 © 2022 από Rodaje Music (BMI).

LA MUSA™ αγαλματίδιο στη σελίδα 353 είναι σήμα κατατεθέν™ του Desmond Child, με την εμπορική επωνυμία LA MUSA Elena Casals for the Arts.

Για περισσότερες πληροφορίες, στείλτε email στο: info@radiusbookgroup.com.

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2023

Σχεδιασμός εξωφύλλου από τους Desmond Child και Jorge Rodriguez Real

Σελιδοποίηση βιβλίου από την Neuwirth & Associates, Inc.

Lebee
PUBLICATIONS

Spicy

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: LIVIN' ON A PRAYER: BIG SONGS BIG LIFE

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: LIVIN' ON A PRAYER: BIG SONGS BIG LIFE

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Desmond Child & David Ritz

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Κυπαρίσσης, Ξανθή Οικονόμου, Χρυσανθέμη Μιχάλη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νατάσα Γκοντζικίδου

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ &

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ: DESIGNAHOLICS

Copyright © 2024 για την ελληνική γλώσσα DESTON ENTERTAINMENT, INC. under exclusive license to LeBee Publications & Spicy music

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από Lebee Publications & Spicy music, Αθήνα, Μάιος, 2024

ISBN 978-618-86971-7-1

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση, διανομή ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

*Αφιερωμένο στον σύζυγό μου Curtis,
τους γιους μας Roman και Nyro, και
στη μνήμη της μητέρας μου Elena Casals*

Desmond και Winston, Νέα Υόρκη, 1992

*Αφιερωμένο στον Winston Simone,
τον καλύτερο μάνατζερ που θα μπορούσα να έχω*

*«Ο Paul Stanley ήταν αυτός που μου έμαθε πώς να
γράφω μουσικούς ύμνους σαν τους KISS.
Η τεράστια επιρροή του ζει μέσα σε κάθε επιτυχημένο τραγούδι
που έχω γράψει. Δεν θα υπήρχε ο Desmond Child χωρίς τον Paul Stanley.*

—Desmond Child

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

από Paul Stanley

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ 1977. Περπατάω στην 8η Λεωφόρο στο Γκρίνουιτς Βίλατζ, όταν βλέπω αφίσες πάνω σε μια κολόνα: το συγκρότημα στην αφίσα λεγόταν Desmond Child & Rouge. Η εικόνα τους με μαγνητίζει: ένας νέος άνδρας με περιποιημένα, σγουρά μαλλιά και τρεις σέξι, νέες κοπέλες με μαύρα μαλλιά και urban στιλ. Παίζουν σε ένα κλαμπ εκτός κέντρου, το Trax. Λέω θα πάω να τους δω.

Μέσα σε λίγα μόλις λεπτά, με συνεπήραν. Η μουσική μιλάει στην ψυχή μου. Με κάνει να λιώνω. Οι Rouge, οι τρεις κυρίες, είναι συγκλονιστικές. Τραγουδούν με απροκάλυπτη χαρά και αισθησιασμό. Η μπάντα που τους συνοδεύει παίζει τη μία άπαιχτη μελωδία μετά την άλλη. Και μπροστά, στο κέντρο, βρίσκεται ο Desmond. Ο αρχηγός. Ο κεντρικός τραγουδιστής. Ο στιχουργός. Ο αρχιτέκτονας.

Ο Des τραγουδά με μια θεατρικότητα που πηγάζει από το πάθος και όχι από τα σανίδια του Μπρόντγουεϊ.

Πιστεύω πως εάν ο Doc Pomus και η Laura Nyro έκαναν παιδί, και το παιδί αυτό γεννιόταν στο Brill Building, τότε το όνομά του θα ήταν Desmond Child.

Πήγα στα παρασκήνια να τον γνωρίσω. Τελικά καταλήγουμε να μοιραζόμαστε τις ίδιες ρίζες και εμπνεύσεις. Πολύ γρήγορα γινόμαστε φίλοι. Μέχρι να πεις κύμινο, ξεκινήσαμε να γράφουμε μαζί. Το πρώτο μας τραγούδι, το «The Fight», βρίσκεται στο πρώτο άλμπουμ του συγκροτήματός του. Το δεύτερο τραγούδι μας, το «I Was Made For Lovin' You», γίνεται το πρώτο και μοναδικό τραγούδι των KISS που καταλήγει στα πέντε κορυφαία τραγούδια παγκοσμίως.

Η φιλία μας έχει καλλιεργηθεί πάνω σε αμοιβαία εκτίμηση. Οι δρόμοι μας συναντιούνται συχνά.

Τώρα είμαστε στο 1984. Οι KISS φέρνουν ένα νεοσύστατο συγκρότημα, τους Bon Jovi, για να ανοίξουν τη συναυλία. Το συγκρότημα χρειάζεται επειγόντως ένα hit. Ο μάνατζέρ τους, ο Doc McGhee, μου

ζητά να γράψω κάτι μαζί τους. Συμφωνώ, αλλά μόνο εάν μπορώ να γίνω και παραγωγός του άλμπουμ. Ο Doc λέει όχι. Εγώ λέω: «Εντάξει, αν ψάχνεις για κάποιον να σου γράψει μια επιτυχία, πάρε τηλέφωνο αυτόν εδώ τον άνθρωπο». Του δίνω το νούμερο του Desmond. Δόξα τω Θεώ, ο Doc λέει όχι σε εμένα αλλά ναι στον Des, ο οποίος κάνει και κάτι που δεν θα μπορούσα ποτέ να κάνω. Θέτει γερές βάσεις για τη συγγραφή των τραγουδιών τους και την αναβαθμίζει σε άλλο επίπεδο, τόσο που η συγγραφή αυτή θα αποτελέσει πρότυπο για πολλές δεκαετίες. «Livin' On A Prayer», «Bad Name». Φοβερό!

Μετά από αυτήν την τεράστια επιτυχία όλο καταφθάνουν προτάσεις. Όλοι τον θέλουν να κάνει τα μαγικά του και να συνεργαστεί με τους μεγαλύτερους καλλιτέχνες παγκοσμίως, πολλοί εκ των οποίων έχουν χάσει την παλιά τους αίγλη στα μάτια του κοινού. Κάθε μα κάθε φορά, ο Des τα καταφέρνει.

Όσο ειρωνικό και αν είναι, είναι στενάχωρο να βλέπεις ορισμένους συνεργάτες να αποφεύγουν τον Des, ενώ εκείνος το μόνο που έκανε ήταν να αναστήσει την καριέρα τους. Κάποιοι καταλήγουν να πουν: «Δεν χρειαζόμαστε τον Desmond Child». Λάθος. Φυσικά και τον χρειαζονται. Όλοι μας τον χρειαζόμαστε.

Με την πάροδο των χρόνων, εγώ και εκείνος γράφουμε μαζί μερικά υπέροχα, κλασικά -πλέον- τραγούδια για τους KISS. Στη σόλο καριέρα του, ο Desmond φτάνει στην κορυφή των μουσικών charts ξανά και ξανά. Ενώ κάποιοι θεωρούν ότι εγώ ήμουν αυτός που του έδωσε την ευκαιρία να βγει μπροστά, η αλήθεια είναι ότι η θεαματική του άνοδος ήταν αναπόφευκτη. Οι έξι δεκαετίες επιτυχιών μιλάνε από μόνες τους.

Διαβάζοντας τα απομνημονεύματά του, μαθαίνω για το αξιοθαύμαστο δράμα της ζωής του. Κάποια τα ξέρω ήδη. Πολλά, όμως, όχι. Υπάρχει ενθουσιασμός, σκοτάδι, αγώνας, θρίαμβος, πόνος, όλα τα στοιχεία, δηλαδή, που συνιστούν μια μοναδική και συναρπαστική ιστορία.

Έχω την τύχη να συνεχίζω να έχω επαφές με αυτόν τον αστείο, πολύπλοκο και ευγενή σαμάνο. Πόσο μεγάλη χαρά μου δίνει να τον βλέπω να σκαρφίζεται μελωδίες και στίχους από το τίποτα!

Παραμένω περήφανος αλλά και βαθύτατα ευγνώμων να τον αποκαλώ έναν αληθινό και αγαπητό μου φίλο.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από τον David Ritz

Ο JON BON JOVI ΚΑΙ Ο JOE PERRY ΜΟΥ ΕΙΧΑΝ ΜΙΛΗΣΕΙ για τον Desmond Child, σκιαγραφώντας τον ως έναν στιχουργό-μάγο, με ένα μαγικό ξόρκι που γνωρίζει μόνο αυτός.

«Αυτός μου έμαθε τι σημαίνει πραγματική φιλία», είπε ο Jon.

Άρα μόλις με πήρε τηλέφωνο ο Des και μου είπε ότι θα ήθελε να συζητήσουμε για να γράψουμε ένα βιβλίο, ενθουσιάστηκα. Θα γνώριζα τον ίδιο τον μάγο.

Ήρθε στο γραφείο μου, στο σπίτι, κάθισε στον καναπέ και μου ανακοίνωσε πως «Καμία ερώτηση δεν απαγορεύεται».

Σε λιγότερο από μισή ώρα ξεκίνησε να δακρύζει. Άνοιξε διάπλατα την καρδιά του. Η ιστορία του ξεχείλισε σαν χείμαρρος. Ο πόνος, οι στεναχώριες, οι θρίαμβοι, οι αλλαγές.

Εκστασιάστηκα.

Υπέγραψα και ξεκινήσαμε. Κάναμε συνεντεύξεις και γράφαμε, ταξιδεύοντας τον κόσμο. Τρεις εβδομάδες σε ένα ελληνικό νησί. Μήνες στο Destonia, το οικιακό του συγκρότημα στο Νάσβιλ. Μήνες ολόκληρους στο διαμέρισμά του στη Νέα Υόρκη. Ένα διαμέρισμα με αέρα από Cole Porter και θέα το Σέντραλ Παρκ. Μήνες να μπαينوβγαίνουμε στα πιο διάσημα στούντιο του Λος Άντζελες.

Ο Des μιλά όπως γράφει. Ο Des μιλά όπως τραγουδά. Η αφηγηματικότητά του έχει σαγηνευτικό ρυθμό και ρίμα. Η περιπλοκότητα, οι αντιφάσεις, η πνευματική ικανότητα, ο ασίγαστος ενθουσιασμός, όλα αυτά συνθέτουν μια χαρισματική, εκπληκτική και μοναδική προσωπικότητα.

Κανείς δεν μοιάζει με τον Desmond Child.

Η συνεργασία μας έμοιαζε πιο πολύ με μουσικό τζαμάρισμα, παρά με λογοτεχνική σύμπραξη. Η ευφυΐα του ως συγγραφέας αποκαλύφθηκε με νέους και εκπληκτικούς τρόπους. Ο ξεχωριστός τρόπος έκφρασής του, η ικανότητά του να εμβαθύνει και να χρησιμοποιεί το

χιούμορ είναι κάποιοι από αυτούς. Το πιο θαυμαστό όμως είναι ότι ρίχνει άπλετο φως στο σκοτάδι.

Δουλεύοντας με άλλον κόσμο, έχω δει ότι το σκοτάδι φοβίζει πολλούς. Αλλά ο Des, όχι μόνο αρνήθηκε να γυρίσει την πλάτη στα πιο δύσκολα κεφάλαια της ιστορίας του, αλλά αντιθέτως τα αγκάλιασε και τα αποδέχτηκε. Το αποτέλεσμα: ένα βιβλίο σπάνιου θάρρους.

Αυτά έκανα λάθος.

Αυτά έκανα σωστά.

Αυτός ήμουν.

Έτσι ήθελα να είμαι.

Αυτός είμαι τώρα.

Με τον David Ritz, Φολέγανδρος, Ελλάδα, 2016

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΥΒΑ ΜΕ ΑΓΑΠΗ
ΚΑΙ ΧΑΟΣ

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ;

ΔΕΝ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ Ο ΟΡΟΣ. Ο όρος «γιατρός των τραγουδιών» ειπώθηκε από τον Gene Simmons, όταν τον ρώτησαν για τις συνεισφορές μου στα δύο μεγαλύτερα hit των KISS. Πολλά ροκ συγκροτήματα θεωρούν ότι ο γιατρός μπαίνει στο παιχνίδι για να θεραπεύσει τον ασθενή, δηλαδή το τραγούδι που έχουν συνθέσει και να το συνεφέρει με βιταμίνες. Ο ρόλος του γιατρού θεωρείται ελάχιστα επεμβατικός. Δεν γράφει στίχους, απλώς διορθώνει. Δεν ασπάζομαι αυτήν την άποψη. Από τα χιλιάδες τραγούδια που έχω συγγράψει, ποτέ δεν έχω απλώς «διορθώσει» ένα τραγούδι. Τη μαγεία που συντελείται ανάμεσα σε δύο ή περισσότερους στιχουργούς είναι αδύνατον να την αποδομήσεις συστηματικά. Δεν είναι επιστήμη, είναι τέχνη. Μπορεί να με καλέσουν όταν έχει ήδη προταθεί μια μελωδία ή ένας στίχος. Μπορεί να αλλάξω τη μελωδία. Μπορεί να συνεχίσω την ιστορία ή να σκεφτώ μια εντελώς διαφορετική αφήγηση. Ή να ξεκινήσω και από την αρχή, που συνήθως έτσι γίνεται. Επειδή είμαι ταυτόχρονα μουσικός και στιχουργός, πιανίστας και τραγουδιστής, παραγωγός και ενορχηστρωτής, προσεγγίζω ένα τραγούδι από πολλές διαφορετικές οπτικές γωνίες. Το ίδιο ισχύει και για τους δεκάδες συνεργάτες μου. Ο καθένας συνεισφέρει με τις δυνατότητές του. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η προσέγγισή μου βασίζεται στο ότι τα εύσημα πρέπει να κατανέμονται εξίσου μεταξύ όλων των συμμετεχόντων. Ακόμα και αν κάποιος πρόσθεσε μόνο μερικές λέξεις ή άλλαξε μερικές νότες ή πείραξε λίγο τη μελωδία, οι προσθήκες, οι αλλαγές και οι βελτιώσεις μπορεί να αποτελέσουν αυτήν τη μικρή σπίθα, που θα συντελέσει στην επιτυχία του τραγουδιού.

Αλλά ο εγωισμός δύσκολα κερδίζεται και ο εγωισμός μερικές φορές μπορεί να υπονομεύσει τη συνεργατική διαδικασία και τα επακόλουθά της. Πριν μπεις στο δωμάτιο, η πινακίδα μπορεί να λέει «Αφήστε τον εγωισμό σας πριν εισέλθετε», αλλά όταν το τραγούδι γραφτεί και βγει από το δωμάτιο, ο εγωισμός σου είναι απέξω και σε περιμένει. Όταν το

τραγούδι γίνει επιτυχία, ο εγωισμός σου φουσκώνει, ειδικά όταν είσαι ο ηγέτης του συγκροτήματος που διψάει για τα εύσημα του στιχουργού. Είναι εύκολο να ξεχάσεις ή και να δυσανασχετήσεις με το γεγονός ότι δεν έγραψες μόνος σου το τραγούδι. Έχω δει αυτό το μοτίβο να επανέρχεται ξανά και ξανά.

Παρόλα αυτά, οι συνεργασίες κατέχουν κεντρικό ρόλο στην προσωπική μου διαδικασία στιχουργίας. Μου αρέσει να υπάρχουν πολλές απόψεις και να συζητούνται. Μου αρέσει να δουλεύω με έναν ή δύο ακόμη συνθέτες, άνδρες και γυναίκες, με υπόβαθρα και ένστικτα διαφορετικά από τα δικά μου. Είναι μια συναρπαστική εμπειρία που δεν παλιώνει ποτέ. Ότι κι αν έχει συμβεί στη ζωή μου, η συνεργατική σύνθεση τραγουδιών πάντα ήταν μια σταθερά.

Είναι σχεδόν αδύνατον να μη γίνεις φίλος με τους συνεργάτες σου.

Η εμπειρία της σύνθεσης γεννάει την οικειότητα. Όταν γίνεται με τις καλύτερες προδιαγραφές, η όλη ανταλλαγή απόψεων συντελείται πραγματικά από καρδιάς. Μερικές φορές, ωστόσο, μπορεί να πάρει λίγο χρόνο για να δεθείς με τον απέναντί σου. Άλλες φορές, η χημεία υπάρχει ήδη στην ατμόσφαιρα.

Και αυτό ακριβώς συνέβη όταν ο Jon Bon Jovi με κάλεσε για να γράψουμε μαζί με τον βασικό κιθαρίστα του, τον Richie Sambora.

Δεν το ήξερα τότε, αλλά το σχέδιο του Jon ήταν το εξής: εγώ, ο Jon και ο Richie να γράφουμε μαζί και να βγάζουμε κάποια λεφτά, συνθέτοντας τραγούδια και για άλλους μεγάλους καλλιτέχνες, εκτός των Bon Jovi. Το ωραίο στην υπόθεση είναι ότι η συνάντησή μας έγινε μόλις λίγους μήνες αφότου με απέλυσαν από στιχουργό από τη Walden Cotillion Music, τον εκδοτικό βραχίονα της Atlantic Records. Δεν πίστευαν ότι είχα γράψει αρκετές επιτυχίες για εκείνους, οπότε δεν ανανέωσαν το συμβόλαιό μου για τρίτη φορά.

Η πρώτη συνάντηση Bon Jovi/Sambora/Child έγινε μέσα στο καταχείμωνο, σε ένα μικρό ξύλινο σπίτι στην άκρη ενός βάλτου στο Νιου Τζέρσεϊ, όπου ο Richie ζούσε ακόμα με τη μαμά και τον μπαμπά του. Λίγο πιο πέρα βρισκόταν ένα σύμπλεγμα διυλιστηρίων πετρελαίου που δέσποζε πάνω από τον καφέ και γκριζο βάλτο. Δεν ήταν και πολύ ιδυλλιακό ροκ εν ρολ σκηνικό όλο αυτό, αλλά ίσως και να ήταν τελικά, αν σκεφτείς ότι αποδείχτηκε ένα ευοίωνο ξεκίνημα μιας

συνεχούς συνεργασίας. Από την πολλή αρχή, υιοθετήσαμε το μότο «Μη φοβάσαι τα ρεζίλια», δηλαδή δεν θα απορρίπτουμε ή θα περιφρονούμε καμία δημιουργική ιδέα.

Δουλεύαμε σε ένα κρύο υπόγειο πλυσταριό, όπου μου είχαν στήσει ένα αρμόνιο πάνω σε μια ετοιμόρροπη τραπεζαρία από φορμάικα της δεκαετίας του '50. Παρόλο που οι Bon Jovi δεν είχαν γίνει ακόμα τεράστιοι σταρ, είχαν μια ομάδα σκληροπυρηνικών φαν. Για την ακρίβεια, από τα λασπωμένα παράθυρα του υπογείου, έβλεπα τους αστραγάλους των κοριτσιών που περπατούσαν γύρω-γύρω στο σπίτι, ελπίζοντας να ξεκλέψουν μια ματιά των νεαρών ειδώλων τους. Ο Jon, τότε ήταν γύρω στα είκοσι, ήταν ο πιο όμορφος και ο πιο έξυπνος από όλα τα μέλη του συγκροτήματος, με τα χαρακτηριστικά μαντίλια στα μαλλιά. Ήταν γλυκός, σκεπτόμενος και είχε επικεντρωθεί στο να γίνουν διάσημοι. Το κίνητρό του ήταν αμείλικτο. Παρότι ζούσα σε ένα κοινόβιο με μότο το «όλοι για έναν», το κίνητρό μου ήταν εξίσου ισχυρό.

Η συνάντησή μας ξεκίνησε λίγο δειλά. Το βουητό ενός ηλεκτρικού θερμαντήρα που αντηχούσε στον χώρο και συμπληρωνόταν από το μурμουρίσμα λευκού θορύβου από τον ενισχυτή του Richie δεν βοηθούσαν πολύ το γενικότερο κλίμα. Ο Jon πηγαиноερχόταν ανήσυχα. Για να σπάσω τον πάγο, έβγαλα από την τσέπη μου κάτι προτάσεις που είχα φέρει, σε περίπτωση που κολλούσαμε. Ο Jon άστραψε αμέσως το ακαταμάχητο χαμόγελό του και πέταξε τον στίχο «Η σφαίρα με βρήκε στην καρδιά και φταις εσύ, μωρό μου» και αμέσως μετά και οι τρεις μαζί φωνάξαμε τον στίχο «You Give Love A Bad Name!»

Ο Jon αισθάνθηκε τόσο καλά με το τραγούδι που δεν ήθελε να το δώσει σε άλλους καλλιτέχνες και αποφάσισε να το κυκλοφορήσει με τους Bon Jovi. Εντέλει, κατέληξε να είναι το πρώτο Νούμερο 1 single των Bon Jovi. Ο Jon, ο Richie κι εγώ είχαμε χτίσει έναν απροσπέλαστο κύκλο εμπιστοσύνης.

Ωστόσο, η παραγωγική μας συνεργασία κόντεψε να τελειώσει πριν καν αρχίσει. Η διαχειριστική τους ομάδα ήθελε να πουλήσω τις μετοχές μου στο τραγούδι για 35.000 δολάρια και να αφαιρέσει το όνομά μου ως στιχουργό, σε μια προσπάθεια να ενισχύσουν την ιδέα των Jon και Richie ως μια αυτόνομη στιχουργική ομάδα, ακολουθώντας τα

βήματα των Lennon-McCartney και Jagger-Richards. Ήμουν εξοργισμένος. Παραμερίζοντας τους εκπροσώπους μας, πήγα απευθείας στον Jon και του τα είπα σταράτα.

«Πες τους να ξεχάσουν αυτήν την ιδέα», του είπα, «αλλιώς δεν θα με ξαναδείς ποτέ».

Προς τιμήν του, ο Jon έκανε το σωστό και τα ξεκαθάρισε. Έλαβα το ένα τρίτο του τραγουδιού.

Ξεκινήσαμε να δουλεύουμε πάλι μαζί λίγες εβδομάδες αργότερα στη Νέα Υόρκη, όταν ο Jon, ο Richie και εγώ δανειστήκαμε το διαμέρισμα ενός παλιού φίλου που είχε μέσα ένα παλιό, ξεκουρδισμένο όρθιο πιάνο.

Ήταν μια στιγμή σαν βγαλμένη από παραμύθι, όταν, όπως είπε και ο Jon: «Τρεις τύποι μπαίνουν σε ένα δωμάτιο με άδειες σελίδες και βγαίνουν με ένα τραγούδι στα χέρια τους που θα αλλάξει τον ρου της ποπ μουσικής».

Ο Jon ήθελε να γράψει τον εθνικό ύμνο της εργατικής τάξης. Θυμήθηκε την Bonnie και τον Joe, δύο φίλους του από το λύκειο που είχαν μεγάλες οικονομικές δυσκολίες. Μπορούσα να ταυτιστώ. Σκέφτηκα τη δική μου ξεχωριστή ερωτική ιστορία με τη Maria Vidal όταν πρωτοξεκινούσαμε με τους Desmond Child & Rouge.

Ενστικτωδώς ήθελα να προτείνω τον στίχο: «Ο Johnny δούλευε στις αποβάθρες». Ο Johnny ήμουν εγώ, το πραγματικό μου όνομα είναι Johnny Barrett, αλλά ο Jon πίστευε ότι θα ακουγόταν περίεργο, γιατί οι φαν θα νόμιζαν ότι τραγουδάει για τον εαυτό του. Οπότε καταλήξαμε στο ηχητικά παρόμοιο «Tommy». Ο στίχος «Η Gina δουλεύει στο εστιατόριο όλη μέρα» αναφερόταν στη Maria Vidal και τη δουλειά που είχε πιάσει ως τραγουδίστρια-σερβιτόρα σε ένα μαγαζί που λεγόταν Once Upon a Stove, στο Μανχάταν. Τη φώναζαν Gina Velvet, γιατί, λόγω του εντυπωσιακού μελαχρινού της λουκ, θύμιζε την ηθοποιό Gina Lollobrigida.

Ο Richie πρόσθεσε ένα δεύτερο «Oh» μετά τον στίχο «Σχεδόν φτάσαμε», που κινείται ανοδικά στον ρυθμό προς την αρχή του ρεφρέν. Ένα «Oh» που έκανε γενιές και γενιές φαν των Bon Jovi να υψώνουν τις γροθιές τους στο άκουσμά του, για πολλές δεκαετίες. Έτσι γεννήθηκε το «Livin' On A Prayer».

Το πορτρέτο του Desmond Child από τον George Hurrell, 1989

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Βραβευμένος με Grammy και Emmy, ο τραγουδοποιός Desmond Child είναι ένας από τους πιο παραγωγικούς και καταξιωμένους δημιουργούς μουσικών επιτυχιών. Από τους Aerosmith μέχρι τον Zedd, οι συνεργασίες του, χωρίς να υπάρχει διάκριση μεταξύ των μουσικών ειδών, περιλαμβάνουν τους KISS, τους Bon Jovi, τη Cher, την Barbra Streisand, την Dolly Parton, την Garth Brooks, τον Ricky Martin, τον Alice Cooper, την Joan Jett, τον Michael Bolton, την Katy Perry, την Kelly Clarkson, την Carrie Underwood, τη Cyndi Lauper, την Christina Aguilera, την Ava Max, τον Mickey Mouse και τον Kermit the Frog. Είναι συνθέτης και παραγωγός σε περισσότερα από ογδόντα single που έφτασαν μέχρι το Billboard Top 40 και έχει πουλήσει περισσότερους από πεντακόσια εκατομμύρια δίσκους παγκοσμίως. Η δουλειά του έχει λάβει δισεκατομμύρια προβολές μέσω YouTube, υπηρεσιών streaming και διαδικτυακών λήψεων.

Ο Desmond Child συμπεριλήφθηκε στο Songwriters Hall of Fame το 2008 και αποτελεί μέλος του διοικητικού συμβουλίου του, καθώς και διοικητικό μέλος του Συμβουλίου της ASCAP. Το 2018 τού απονεμήθηκε το έγκριτο βραβείο Founders Award της ASCAP για τα σαράντα χρόνια παρουσίας του στη μουσική βιομηχανία. Το 2012 έγινε, επίσης, συνιδρυτής του Latin Songwriters Hall of Fame, στο οποίο επιτελεί χρέη επίτιμου προέδρου. Το 2022 το «Livin' La Vida Loca» συμπεριλήφθηκε στα Εθνικά Αρχεία της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσου λόγω του παγκόσμιου αντίκτυπού του και της πολιτιστικής σημασίας του για την Αμερική. Το 2023 το «Livin' On A Prayer» σημείωσε ένα δισεκατομμύριο ακροάσεις στο Spotify.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ

Ο DAVID Ritz, συνδημιουργός μου στο «Sexual Healing», έχει συγγράψει, μεταξύ άλλων, τις βιογραφίες των Aretha Franklin, Ray Charles, Willie Nelson, Marvin Gaye, Janet Jackson, Lenny Kravitz, B.B. King, και Smokey Robinson.

David Ritz, Νέα Υόρκη, 2016

«Blood on Blood...»

Οι Desmond Child, Richie Sambora και Jon Bon Jovi